

مشکوٰۃ الْہادی

MISHKRAAT UL HADRI

નાશિર : મરકારે તરબીયતે મુખેનીન, અલ-વિજારતુલ અલવીયાહ, વડોદરા.

ગુલ કાઅદતિલ હરામ-ગુલ છિઝતિલ હરામ ૧૪૪૬ / મે-જૂન ૨૦૨૫

ઈરાદાએ હજજ

હજજ કરવાની માઅના ફક્ત દેખાવ-રિયાકારી ખાતર નથી પણ સાચા દિલથી, સિદ્ધક નિયતથી કોઈ એક ખાસ ચીજ તરફ કસ્ટદ-ઈરાદો કરવાની છે. દુનિયાની જમીન પર આલમે ઈસ્લામ વાસ્તે ખાસમાં ખાસ જગ્ગા અલ્લાહિતાલાવાના ધર-બ્યાટુલ્લાહિલ હરામ છે, જેના તરફ યહેરો કરીને પૂરી દુનિયાના તમામ મુસલમાનો ભલે તેઓ કોઈ પણ જેહત-કોનામાં રહેતા હોય - નમાજ અદા કરે છે.

નમાજ પઢનારાઓના બે હિસ્સો છે. એક હિસ્સો તો તે કે, જેઓ મક્કા અલ-મુઅજ્જમહમાં રહેતા હોય કે જેઓ કાઅબાની મસ્નિયાએ હરામમાં જઈ, કાઅબા તરફ યહેરો કરીને, કોઈ પણ જેહત-જગ્ગા માંથી નમાજ પઢી શકે છે. બીજો હિસ્સો મક્કા શહેરથી દૂર-દરાજ ફેલાયેલા મુસલમાનોનો છે. તેઓ વાસ્તે વાજિબ બને છે કે, જ્યાં હોય તે જગ્ગા પરથી કાઅબા કર્ય જેહત-દિશામાં છે, તે બરાબર તફિતિશ કરીને જાણી લે અને પછી તેને જ રૂખ કરીને નમાજ પદે. કાઅબતુલ્લાહ તરફ રૂખ કીધા બગેર બીજી જેહત તરફ રૂખ કરી પદેલી નમાજ જાઈજ નથી ગણાતી.

હજજ વાસ્તે આ ચીજ ખાસ છે કે, જે હાજુ હજજ પઢવા આવે એ કાઅબાને તવાફ દેવા હરમે આમિનમાં દાખિલ થાય, આંખો ભરીને કાઅબતુલ્લાહને જોઈ, હરમના હરએક મકામથી બરકત હાસિલ કરે, દોઆ કરતો રહે, ઔલિયાઉલ્લાહને યાદ કરતો રહે, તૌબા માંગતો રહે, તવાફના તમામ અરકાન પર પોતાની જાતને કુરબાન કરતો રહે, કુરાને કરીમની તિલાવતમાં મશગૂલ રહે, આ જ એક મુક્મમલ હજજ અને હાજુની નિયતની નિશાનીઓ છે. આ સિવાય હજજ અધુરી ગણાય છે. હજજની સફરે તવીલનું આ પહેલું અહમ પગથીયું છે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) આપના કલામે મુનીરમાં ફરમાવે છે કે, જમીન પર રચાએલા કાઅબા, આસમાન ઉપર કાઈમ થયેલા કાઅબાના મુકાબિલ છે. આ દૌરુસ્સતરમાં જમીનના પાકીજા બુકઅહ-તુકડામાં જે જગ્ગા પરથી જમીનને ફેલાવવામાં આવી છે, તે મક્કા અંબિયાએ કિરામની જાએ ઈસ્તિગફાર છે, મકામે મુનાજત છે, તેના આસપાસ, રાત-દિવસ, બારેમાસ આદમીઓના સાથે ફરિશતાઓ તવાફ દે છે અને તેના ઉપર આલમે જૂરાનીમાં ચોથા આસમાન પર બેઠે માઅમૂરના ફક્ત ખુસૂસી અમરશુદા ફરિશતાઓ જ તવાફ દે છે અને અલ્લાહિતની તકબીર પુકારે છે.

હજજ વાસ્તે ફરમાન છે કે, હાજુ હર તરહથી ઈસ્તેતાઉસ સબીલ હોય. યાઅની કે, એ હજજ વાસ્તે એ પૈમાનાની તૈયારી કરે કે, એની સેહત, એના બાલબચ્ચાં, એનું ધર, એનો કારોબાર, રસ્તાની કુલ્કત-શિદત, હુક્મત તરફથી ઈજાજત અને એની ગૈરહાજિરીમાં એના ધરની દેખરેખ અને નિભાવ બરાબર થાય. હાજુ ખયાલ રાખે કે, પોતાની દૌલતના બલ પર અને માલી હૈસીયતથી હજજ કરે, કરજ લઈને બીજાના પૈસાથી ના કરે. આ ચીજ એની ઈસ્તેતાઅતને ખત્મ કરી દે છે. જિસ્માની તંદુરસ્તી સાથે નિયતની પાકીગરી અને આઅમાલની દુરસ્તગી ખૂબ જ અફ્રારી છે.

(બકીયહ પેજ નં. ૨ પર)

જમીન હમારા વાસ્તે સજદાગાહ છે.

(પેજ નં. ૧ નું બાકી)

હાજીની ભાતિની દુરસ્તગી ઈમામુજ્જમાન (અ.સ.) ની માઅરેફત, યકીન અને મીસાક પર દારોમદાર રાખે છે. કાઅબતુલ્લાહ, અલ્લાહતઆલાની રહેમતની ખાસ જગ્ગા છે અને તેની મિલ્કીયત અહલુલ બૈતના હાથમાં છે. તમામ મસ્જિદો અલ્લાહતઆલા વાસે છે કે, જેના કિબ્લાનું રૂખ કાઅબતુલ્લાહ તરફ છે. કાઅબાની મસ્જિદે હરામ, ઈમામે હક્ક તરફ ઈશારો કરે છે અને તેના કિબ્લા ઈમામે હક્કના દાઈ તરફ ઈશારો કરે છે. જેમ કિબ્લા, કાઅબતુલ્લાહના રૂખ તરફ છે, તેમ હરથેક દાઈ પોતાના રૂખને ઈમામે હક્ક તરફ રાખે છે અને આપનાથી જ તાઇદો હિદાયત હાસિલ કરે છે. આ તરહ ઈબાદતમાં હાજીર તમામ મુસિન મુસ્તળું કિબ્લામાં પોતાના દાઈ તરફ રૂખ કરે છે અને એમની ફરમાંબરદારીથી પોતાના દીનને સંભાલે છે.

આ સાલ દાઅવતે હાઈયહ તૈયેબીયહના હરમે હાતિભી માંથી અલ્લાહતઆલાના ફગલો એહસાનથી માજૂનો મન્સૂસ સૈયેદી સઈદુલ ઐર ઈમાહુદીન સાહેબ (દા.મ.) ૫૦ થી ફૌક મુમેનીન-મુમેનાત ને હમરાહ હજ્જે બયતુલ્લાહ ના રૂકને અઝીમની અદાયેગીનો કસ્ટ કરીને ૪૫ અચ્યામ વાસે સફરે મયમૂન ઈઞ્ચિત્યાર કરી રહ્યા છે. મુમેનીનની બલંદ ઈકબાલી છે કે, શરીઅતે ગર્વનાં ફરજોમાં શામિલ હજ્જે બયતુલ્લાહના મનાસિકો અરકાન દાઅવતે શરીફહના દરજાના સાહેબ અદા કરાવશે, દોઆ-નસીહત-વસીલા-તવાફ-બલાગની બરકાતથી નવાજશે, નમાજે ઈમામતની નેઅમત હાસિલ થારો અને ગાહે-બ-ગાહે હર જગ્ગા પર હિદાયતના જૌહરથી ખાસ કરશે.

સૈયદના સાહેબ આકા મૌલા (ત.ઉ.શ.) ની દોઆએ માઅસૂરથી અલ્લાહતઆલા મુમેનીનને આ ફરજે ઐન રૂકન અદા કરવાની તાકત અને તૌફીક અતા ફરમાવે. આમીન. ☆

(પેજ નં. ૮ નું બાકી)

ઈમામુજ્જમાન (અ.સ.) ની જગ્ગા પર દાઈયુઝ્જમાન (ત.ઉ.શ.) હાજીર હોય તો જેહાદનો પૂરો મફઝૂમ હમારા અકીદા મુજબ અલગ બની જાય છે. જેહાદનો હુકમ તો ફક્ત ઈમામે હક્ક જ આપી શકે છે અને લોગો વાસે ઈમામ બગેર જેહાદ કરવું વાજિબ નથી. દાઈએ હક્કના ઈઞ્ચિત્યારમાં છે કે, જે વકત આપ જોઈ કે, મુમેનીના જાનો-પાલને ખતરો છે, હલાકતનો ડર છે, તો હિફાજતની ખાતિર દુશ્મનોનો મુકાબેલો કરવા જેહાદનો હુકમ કરી શકે છે. જમાઅતના મુમેનીનને સાચવવા વાસે દુશ્મનોના હમલાઓને રોકવા જરૂરી બની જાય છે.

હાલમાં હમેં જોઈએ છે કે, લિંડગીના ઉમ્મૂરને જંપાવવા તમામ જિસમની જેહાદ અને મહેનત કરતા હોય છે, મગર અસલ જેહાદ નફસાની જેહાદ છે કે, જેને હમને પાકીજા બનાવવાની છે. તો જ દામને જેહાદમાં હમારી દાખિલી થાશે. આની પહેલી મંજિલ એ છે કે, હમેં ૧૮મી જુલાઇજ્જહ, ઈદે ગદીરે ખુમ્મ કે, જે દિન પર રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) એ વલીયુલ્લાહ માં (મૌ.અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.)) ને વસાયતના દરજા પર કાઈમ કીધા અને તેનું એલાન કીધું, તે દિનના આઅમાલ અને મીસાક પર અમલ કરવું છે. જેહાદના માલિક જ અલીયુલ મુરતજા છે. દામને અલી તે જ દામને જેહાદ છે. આપની આલે અત્તરના ઈમામુજ્જમાનમાં યકીન રાખનાર હર વકત મુજાહિદ છે અને હમેં અલ્લાહતઆલાની બારગાહમાં ઈલેજા કરીએ છે કે, હમને દામને જેહાદમાં યાઅની માં અલી વલીયુલ્લાહ (અ.સ.) ની મવદત ના દામનમાં હમેશા-હમેશા વસેલા રાખે. ☆

અમીને હિન્દ ઈમાનની મગ઼ભૂતી વાસ્તે ઐર જગ્ગા છે.

જેમ હમેં જમનને ચાવીએ છે, તેમ અમીન તેના ઉપર વસાનાર હર કોઈને ચાવી જાય છે.

અમીનથી હમેં પોદા થયા અને તેમાં જ હમારી કબર બનશે.

રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.વ.) ની ૧૨ મુખ્યારક સુન્નતો

કિસ્ત - ૨૨

નથી સાહેબ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.વ.) ની ઐન સુન્નતોમાંથી એક પાડોશીઓ વાસ્તે પણ છે. તે છે એમનો ખયાલ, ઈજાત, તાલુકાત, રહેમહિલી અને મોહિષ્ટત. આનાથી ઘરની બંદિશો અને હિદાયતના તકાજા બરકરાર રહે છે. આ રિશ્તાઓ એતેમાં અને ભરોસા પર ચાલે છે. જોવા જઈએ તો પાડોશીઓ નો રિશ્તો બીજા ખાનદાની રિશ્તેદારો કરતા જિયાદહ પાકો અને અહેમ સાબિત થાય છે.

આ બાબમાં આગલા શુમારાઓમાં ઘણી નસીહતો આવી ગઈ છે. મૌલાના અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.) આપના ફરજિંદોને બેસાડીને ફરમાવે છે કે,

♣ અય મારા ફરજિંદો ! અલ્લાહતાલાએ તેની મખૂલુકાતમાં જેને શરફ આપેલો છે, એ ઈન્સાન છે. ઈન્સાનોમાં જેને શરફ મિલેલો છે, એ મુખ્યિસ મુખ્યિસ છે. હવે મુખ્યિસ મુખ્યિસના આ તરહના દરજાત હોય, તો જે દીનને એના વાસ્તે અલ્લાહતાલા તરફથી મુન્તખબ કરવામાં આવું હોય, ખાસ કરવામાં આવું હોય, તે દીનની શું કેફીયત હોય શકે ? બિલાશક, તે દીન આઅલા હોય, અફ્જલ હોય, બરતર હોય, કામિલ હોય, ફાજિલ હોય અને બહેતરીન હોય. તે દીન એવું હોય કે બીજા મજહબો પર હાવી હોય, તેમાં તમામ લોગોની ફિકરો અને હાજિતો સમાયેલી હોય, તેમાંથી જ બીજા મજહબો કે જે ઈન્સાને બનાવેલા હોય, તેના રસ્તાઓ નિકલતા હોય, તો હમારા દરમિયાન તે દીન એક જ છે અને તે છે દીને દરસામ. આ દીને અત્તર પર ચાલનાર મુખ્યિસ મુખ્યિસનો શરફ ઘણો-ઘણો છે.

♣ અય મારા ફરજિંદો ! તમે હર હાલમાં તકવા રાખજો. તકવાના સબબ જ અલ્લાહતાલાએ રસૂલુલ્લાહ (સ.આ.વ.વ.) ને નુભૂવતથી ખાસ કીધા છે. હમેં અહેલુલ બૈત માંથી છે. હમારો પહેલો સબક તકવાનો છે. તમે મારા ફરજિંદો છે, ઉમ્મતના ઈમામો છે. તમારા તકવાથી ભરેલા આઅમાલ પર લોગોની નજર છે. તમારા તકવાથી લોગો સબકામોજ થાય તે વાસ્તે તમારી કોશિશ હોવી જોઈએ.

તકવા તે અલ્લાહનો ડર છે. અલ્લાહતાલા હર જગા, હર વક્ત, હર ચીજ સાથે મૌજૂદ છે. તેની નજર હમારા હર અમલ પર છે. હમારા હર ગુનાહો વાસ્તે તે હમને પકડશે, આ ડર મોટામાં મોટો ડર છે. અલ્લાહતાલાની બીક કરતાં બીજું કોઈ કામ ઈજાતમાં વધારે નથી. કેમકે, આ ડર હમને ગુનાહોંથી બચાવીને રાખે છે. હર લમ્હા હમારા ગણેનમાં હોય છે કે, કોઈ જોઈ કે ના જોઈ, કોઈ જાણો યા ના જાણો મગાર અલ્લાહતાલા મારા હર અમલ યા ગુનાહનું દાખ રાખે છે અને મહેશરમાં તે વાસ્તે મને જવાબ આપવો પડશે. આ ડર જે શાખસના ટિલમાં હશે એ મુત્કી બનીને રહેશે.

♣ અય મારા ફરજિંદો ! તૌબહ કરવું એક ગુનાહગાર વાસ્તે પાકીજા થાવાનો એક ઉમદામાં ઉમદા જરીઓ છે. જે મુજબ આ દુનિયામાં પૈદા થયેલી યા પડેલી યા રહેલી તમામે તમામ ચીજોમાં ઊંચ-નીચ થાય છે, બદલાવ આવે છે, કમ-જિયાદહ થાય છે, બહેતર-બદટર થાય છે, યોખી-ગંઢી થાય છે, તે મુજબ ઈન્સાન બાહ્યી જિસ્મથી અને અંદરની નફસથી ગંદો અને નાપાક થાય છે. શરીરતમાં ફરમાન છે કે, જિસમાની પાકી વાસ્તે ગુસ્લ વાજિબ થઈ જાય છે. મગાર નફસાની પાકી આના કરતા જિયાદહ જરૂરી છે. તો સવાલ એ ઊભો થાય છે કે, નફસાની પાકી કઈ તરહ હાસિલ કરવી?

કુરાની આયતોમાં જે જે જગાઓ પર ઈમાનની ગુફતગૂ કરવામાં આવે છે યા ગુનાહોની મુઆફી વાસ્તે કહેવામાં આવું છે, ત્યાં તૌબહ અને મગફેરતની જિક જરૂરથી કરવામાં આવી છે. જહાં તક તૌબહ બંદો નહીં કરે વહીં તક એ બાતિની તૌરથી પાકો સાફ નહીં થાય. ગુનાહોની મુઆફી-તલાફીનો અમલ તૌબહ કરી લેવા તક મહેદૂદ નથી. (બકીયહ પેજ નં. ૪ પર)

મમીનનો હરએક દુકકો એક કબર છે.

(પેજ નં. ૩ નું બાકી)

પણ તેના બાદ એ વાઅદો નિભાવવો કે, એ બંદો દોબારાહ ગુનાહ પર સવાર નહીં થાય, એ કામ ખુબ જ મુશ્કિલ છે. ગુનાહ કરવાની જેને આદત જ પડી જાય એના વાસ્તે પછી તૌબહ એક મજાક બનીને રહી જાય છે. તૌબહ ને કાઈમ રાખવા વાસ્તે મજબૂત ઈરાદો અને સાફ નજરીયો દરકાર છે.

તૌબહ કરવાની આઅલામાં આઅલા જગા જો દુનિયાની જમીન પર હોય, તો તે કાઅબતુલ્લાહ અને અરફહનું મૈદાન છે. આ જગાઓ પર ખાલિસ તૌબહની દોઆ અને અરજ રદ થાતી નથી. જે મકામાતે મુક્કદેસાત પર અંબિયા (અ.સ.) પોતાની ઉમ્મતોની બખ્ષિશાની દોઆઓ માંગીને ગયા હોય, તે જગાઓની પાકીજગી અને નૂરાનીયતની ઈન્ટેહા કઈ તરહ હોય. બેશક ! આ જગાઓ બાબરકત છે. મુખ્લિસ મુભિનને તે વાસ્તે હજી બયતુલ્લાહનો ઈરાદો અને કસ્ટ કરવો જોઈએ. જેના જરીએ સફરે આખેરત વાસ્તે બહેતરીન જાદે તકવા તૈયાર થાય. આ જાદે તકવાની ચાવી તૌબહ છે, જેનાથી અલ્લાહતાલાની રહેમતો ફોયૂજાતના તમામ દરવાજાઓ ખોલી શકાય છે. ☆

“ તમને અને મને ના પહેચાના ”

કિસ્ત - ૧

રસૂલુલ્લાહ બાવાજીએ વલીયુલ્લાહ માં ને ફરમાવું કે, “અય ભાઈ અલી ! બયતુલ ખલા (સંડાસ) ની ૧૨ અદબો છે, જે કોઈ શખ્સ આ ૧૨ અદબોને ના જાણે, તો એં મને અને તમને ના પહેચાના. હર કોઈ જે મુભિન હોય અને આ ૧૨ અદબોના જાહીર અને બાતિનનું જાણવું વાજિબ છે.”

આ કલામે નબવીથી હમને માઅલૂમ થાય છે કે, જે કોઈ શીઅયાને અલી હોય અને એ આ ૧૨ અદબોને ફરામોશ કરે, તે મુજબ અમલ ના કરે તો એં નબી અને વરી બેવે ને ના પહેચાના.

અદબ ૧ : ખુલ્લા પગે ખલા કરવા જાય નહીં. ચાકરી યા પાપોશ પહેરીને મોરી-સંડાસ-વોશરુમ-લેટરીનમાં જાય. આ તે તરફ ઈશારો કરે છે કે, અલ્લાહતાલાની દાઅવતમાં જે વકત મુભિન દાખિલ થાય, તો જાહીર તેમજ બાતિન બેવે ઈલ્મ પર અકીદો રાખીને દાખિલ થાય. જેમ દાખલામ જાહીર છે, તેમ દાખલામ જાહીર છે.

અદબ ૨ : ખલા કરવા દાખિલ થાય તો તે વકત ડાબો કદમ આગલ રાખીને જાય. આ તે તરફ ઈશારો છે કે, દાઅવતે હક્કમાં દાખિલ થાવું હુજુજતના હાથ પર છે. ઈમામે હક્ક જે વકત જાહીર હોય, હાજિર હોય તો આપના હુજુજત હર જગા પર મૌજૂદ હોય છે. લેહાજા, દાઅવતના તમામ ઊમૂરનો પહેલો ઝીનો-દાદર એ આપના હુજુજત છે. હુજુજત તે સાહેબ છે, જે મુભિનના હર શક-શુભોહાતને દૂર કરે છે અને દીનની પાબંદી પર મુભિનને લગાવી દે છે. આપનાથી ઈલ્મી ઈસ્તેફાદો લેવો યાઅની ઈમામે હક્ક તરફથી ફેઝ જારી થાવું છે.

અદબ ૩ : ખલા દોરાન અને તે પહેલા પોતાનું માથું ઢાકે અને પોતાના તે અમલને છુપાવે. આ મુજબ કરવું તેની માઅના એ છે કે, આ દોરુસ્તરમાં દુશમનાને ઈમાનને છુટો દોર આપી દેવામાં આવો છે. હર જગા શયાતીનિલ ઈન્સે વલ જિન્ન મૌજૂદ છે. ઈમામે હક્ક અને આપના મુમેનીન પર આ ઈલ્લીસ-સિફત લોગો હમલો કરે છે. મકરો ફરૈબની જાલને બિધાવા કરે છે. દાઅવતે હક્ક તરફ આવનાર લોગોને બહેકાવા કરે છે. ફસાદ બરપા કરવાથી બાળ આવતા નથી. લેહાજા, હર મુભિન પર વાજિબ છે કે, દુશમનોથી પોતાના અકીદા-દાખલાને છુપાવે. ઈમામે હક્કની જાતે અકદસને છુપાવે. દુશમનોને ઓલખી લે અને પોતાને એવા બેદીનોથી દૂર રાખે. બરઅતના હથિયારથી શયાતીનથી જોરાવર જંગ કરે, જેથી પોતાના હિલની વલાયતે ઈમામ હક્ક સલામત રહે. ☆

અમીન આસમાન તરફ જાવાનો ઝરીએ છે.

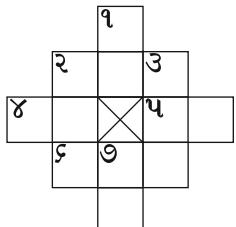

લફ્ગ્રી કશ-મ-કશ

* ઉલ્લી તરકીબ :

- ૧) મુખિનને, અલ્લાહતઆલાનો, તેબાદ તેના અજાબનો, તેબાદ હથરના મૈદાનમાં પોતાના આઅમાલના હિસાબનો, તે બાદ પોતાની કબરના વહેશતનાક આઅલમનો ----- રાખવો જોઈએ. (૨)
- ૨) રસૂલુલ્હાહ બાવાળના હર કલામમાં પંદ, નસીહત અને ----- છે. (૩)
- ૩) અલ્લાહતઆલાના મુખારક નામો માંથી છે કે, જે ઘણો જ કરમ કરનારો છે, તેને “કરીમ” કહેવાય છે અને જે ઘણો જ રહેમ કરનારો છે, તેને ----- કહેવાય છે. (૩)
- ૪) સૂરતુલ ફાતેહામાં હમેં “એહેનસિસાતલ મુસ્તકીમ” ની આયત પઢીએ છે કે, જેનો મતલબ થાય છે કે, “અથ પરવરદિગાર, આપ હમને ----- રસ્તાની હિદાયત દો.” (૨)

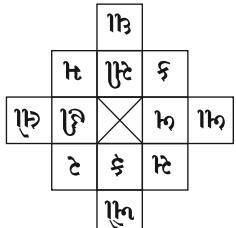

* આડી તરકીબ :

- ૨) -----, એક તરહનો જહનમનો ટૂકડો છે. ધરથી બાહર કદમ જે વકત હમેં મુકીએ તો હર આફત અને મહેનત વાસ્તે તૈયાર રહેવું જોઈએ. (૩)
- ૪) હરએક ચીજાનો દરવાજો હોય છે અને રસૂલુલ્હાહ બાવાળના ઈલ્લી શહેરનો દરવાજો અમીરુલ મુમેની મૌ. અલી (વલીયુલ્હાહ માં) છે. દરવાજાને લિસાને અરભીમાં શું કહેવાય ? (૨)
- ૫) મુખિન પર વાજિબ છે કે, અગર એની રોજી તંગ થાય તો, કોઈ પણ ----- કરીને, કોશિશ કરીને નવી ચીજ તરફ નઝર કરવી જોઈએ. (૨)
- ૬) જન્તી અને જહનીમને લોગોમાંથી અલગ કરનાર, તકસીમ કરનાર મૌ. અલી મુશ્કિલકુશા છે. તકસીમ કરવા વાસ્તેનો લફ્જ કર્યો છે ? (૩)

ગાયા શુમારાના લફ્ગ્રી કશ-મ-કશનો ખુલાસો :-

નોંધ : લફ્જી કશ-મ-કશના કોલમના સવાલાતનો હલ આ સાથે જ આભિરમાં ઊંધા જવાબો પ્રિન્ટ કરીને આપવામાં આવો છે. કારેઠિનથી ઈલોમાસ છે કે, પહેલા સવાલાતનો હલ કરવાની કોશિશ કરે અને પછી ખુદ જ પોતાના જવાબો સહી છે કે ગલત, તેની તફિલી કરે. ☆

તરબીહે મુજર્રબ

મજબૂરી-લાચારી-ફ્કીરી-ભીમારીમાં ઈન્સાન પાસે પોતાના રખના નજીદીક દોઆ માંગવા સિવાય ભીજો કોઈ રસ્તો નથી, છુટકો નથી, જરીઓ નથી, નુસ્ખો નથી. દોઆ કીધા બાદ ઈન્સાનના દિલે બેકરારને સુક્ષ્ણો ઈત્ત્મિનાન હાસિલ થાય છે. રબ્બુલ ઈજાતના નજીદીક ઉભ્મીદ રાખીને બેસે છે કે, ઝડૂર ! એની દોઆનો બહેતર અંજામ આવશે અને એની તકલીફોનો સહેલો હલ નિકલશે. મૌ. આદમ સફીયુલ્હાહ (અ.સ.) થી ખાલિક અને મખ્લૂકનો, દોઆ સાંભળનાર અને દોઆ કરનારનો રિશ્તો નિભેલો છે અને કામિયાબ થયેલો છે. ખાલિક, તેના મખ્લૂકને દોઆ કરવાનું ફરમાન કરે છે અને તે જ તે માંગેલી દોઆને ઈસ્તેજાબ-મકબૂલ કરવાનો વાઅદો પણ આપે છે. દોઆ કરવું હમ મખ્લૂક પર છે અને તેના પર કુભૂલીયતની મોહર મારવી ખાલિક પર છે.

પહેલામાં પહેલી દોઆ જે ઈન્સાને એના ખાલિક પાસે માંગી તે આ છે :

“ એહેનસિસાતલ મુસ્તકીમ, સિરાતલ્લગ્રીના અનઅમ્તા અલયહિમ ગેરિલ મગગૂબે અલયહિમ (બકીયહ પેજ નં. ૧૦ પર) ”

અમીની કબર હમારા વાસ્તે આસમાની મંજિલો તય કરાયે છે.

વાઙ્કુર વિલ કિતાબે ઈસ્માઈલ

મૌ.ઇમામ ઈસ્માઈલ ભિન મૌ.ઇમામ અસ-સાદિક (અ.સ.) ની
તારીખે ઈસ્માઈલી - કિસ્ત-૮

જે લોગો હમારાથી ગૈર છે અને ઈમામ ઈસ્માઈલ અલ-વફી (અ.સ.) માં અકીદો નથી રાખતા તેઓ શીર્ષિયતના મુખ્તલિફ ફિરકાઓ સાથે તઅલ્લુક રાખે છે અને તેમાંથી હરએક પોતાના ઈમામની વાર જોઈ રહ્યા છે. જેનો ઈન્નેજાર થઈ રહ્યો છે, એને તેઓ ઈમામે મુન્તજર કરે છે. હમારા ઈમામ ઈસ્માઈલ (અ.સ.) અને તે બાદ આપના ફરજંદ સાતમા ઈમામ મોહંમદ અશ-શાકિર (અ.સ.) સિવાયના ઈમામતના દાઅવેદારો અને શુમારીના રાહદારો ના હાથમાંથી શરીરીઅતની લુગામ છુટી ગઈ. જાહિરી ઈમામતના શૌકમાં અને સરદારીની લાલચમાં તેઓ દુશ્મનાને હક્કના શિકાર બની ગયા. કિતાબુલ્લાહીની તાઅલીમાતની હિફાજત ના કરી શકા. લોગોના ઈખ્ટેલાફાતને દૂર ના કરી શકા. લોગોના અંદરૂની મુઆમેલાતને ના સુલાઝાવી શકા.

હમારા ઈમામોએ સતર ઈન્નિયાર કીધો મગર દોઓાત-રાજાકારોના ઝરીએ કારે દાઅવત કાઈમ રાખ્યું અને મુમેનીનના ઈમાનના શમઅને રોશન રાખ્યું. મગર બીજા ફિરકાઓના રઈસો, દુનિયાપરસ્ત હાકિમો જે શીર્ષિયતના દુશ્મનો હતા, એ મુજબ તેઓના કબજામાં આવા કે, એ રઈસો યા તો કેદી બનાવી લેવામાં આવા યા ઝહેરથી હલાક કરી દેવામાં આવા યા હાકિમોના મોહરા બની ગયા. જો આમ જ હોય તો આ રઈસો-ઇમામો કદ તરહ મુખલેસાના તેઓના લોગો સાથે રાજેતામાં રહી શકે ! ગુનાહો વાસ્તે મગફેરતની દોઓા કરી શકે ! નમાજને પઢાવી શકે યા હુકુમુદીનને લઈ શકે ! મુખ્તલિફ જગાઓ પર એનો પૈગામ મોકલવા નુમાઈદાને મુકર્રર કરી શકે !

લોગો દરમિયાન હાજિર જ ના હોય તો માઅરૂફનો હુકમ યા મુન્કર ચીઝોથી રોકથામ કઈ તરહ કરી શકે ! પૈચીદા સવાલાતના હલ યા કશીદા હાલાતનો સામનો કઈ તરહ કરી શકે ! અરે ! રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના મકામે આલી અને ઝમાનએ મુખારક સાથે જે જે ઉમ્રૂ-કામો-ફેસલાઓ તઅલ્લુક રાખતા હોય યા દીની જિમ્મેદારીઓના તકાજાઓનો સવાલ હોય તે મુજબની મોહિમ કે હિલચાલ આ રઈસોમાં તો દેખાતી નહોતી. આ તમામ વુજુહાતથી જાહેર થઈ જાય છે કે, આ તરહના સરદારો, ઈમામતના દરજાને લાઈક થઈ શકતા નથી અને ઈમામે હક્કની રૂહાની હેસીયતને કાબિલ બની શકતા નથી. તો હમારા પર એ કહેવું વાજિબ બની જાય છે કે, ઈમામતનો શરફ અને નર્સો તૌકીકનો તાજ ઉપર જિક થયેલા બનાવટી ઈમામોના સર પર જો ના હોય તો અલ્લાહાતાલા તરફથી ઉત્તરનારી ઇલ્મી નહેરો સુકાઈ જાય છે અને તાઇદના તમામ રસ્તાઓ બંધ થઈ જાય છે. ઈલાહી તઅલ્લુકાત ખત્મ થઈ જાય છે. ઈમામત એ સાહેબમાં સાબિત થાય કે, જેની નર્સે અત્હરમાં આજે યા કાલે, મુનાસિબ વકત પર ઉમ્મતની સરદારી લખાયેલી હોય અને તેના અસરાત વકતન-ફ-વકતન અહલે દુનિયા દરમિયાન માઅલૂમ પડતા હોય.

જે વકત હમારા પાંચમાં ઈમામ મૌ.અબૂ અબ્દુલ્લાહ જાસફર અસ-સાદિક (અ.સ.) ની ઔલાદમાં જ હક્કની ઈમામત હોવાનું સાબિત થઈ ગયું અને હમેં જોયું કે, આપના ફરજંદ મૌ.ઇસ્માઈલ અલ-વફી (અ.સ.) ના અકબ-નસલ-જુરીયતમાં જ ઉમ્મતની સરદારીનો વુજૂદ છે અને ઝમાનએ હાલ તક તેમાંથી જ અઈમતે હક્ક, બાવાજી પછી દીકરા, એમ સિલસિલો જરી છે, તો પછી આપની બીજી ઔલાદમાં ઈમામતની નેઅમત બાકી ના રહી શકે ! બીજી તમામ ઔલાદનો ઈમામતનો દાઅવો બાતિલ ગિનાઈ અને તેઓની નસલો ઈમામે હક્કથી ખાલી ગિનાઈ, ફક્ત એક આમ ઈન્સાની નસલમાં તેઓનો શુમાર થાય. ☆

ગ્રંથનાને ઉપર જગ્નાત છે અને તેના નીચે જગ્નનમ છે.

૨૬ માં સિરાજુમુનીર, શહીદ આથગમ
સૌ.વ.મો. અલી શમસુદીન બિન સૌ.ઇબાહીમ બિન સૌ. શૈખ આદમ સફીયુદીન સાહેબ (આ.કુ.)
 તારીખે શહાદત : ૨૩ ગુલ કાઅદણ ૧૦૪૯ હિ., અહમદાબાદ
 ૪૦૦ સાલ શહાદતે પુરમલાલ

યે તૌફિક હમ કો અતા કર દિલાછી, જબ્બાં પર તેના નામ લાતે રહેંગે,

તરાને તેરી પાક હમદો સના કે, જમાને કો ચુંછી સુનાતે રહેંગે.

જો હાઈ હે ઔર દાઈએ દક્ક હમારે, શહાદત દુઈ વો ખુદા કે હે ખ્યારે,

બરસ ચારસો બાઈસે ફખ્ર હે યે, સદા ઉર્સ ઉનકા મનાતે રહેંગે.

યે જાએ મજારે શાહે શમસુદીન હે, કિયારતગહે મુમેની બિલ-યર્કીની હે,

યર્કીની હમસરે અરજે ખુલ્દે બર્રી હે, ફરિશે યદ્દો આતે જાતે રહેંગે.

નંદીની હે જમાને કે તાઅનો કી પરવાણ, હમારે લીએ સજદાગાણ હે યે દરગાણ,

જિબીને અકીદત તેરે દરપે અય શાણ, જુકાતે રહેં હૈનું, જુકાતે રહેંગે.

હે બાતિલ કે લોગો કી રસમે મિટાઈ, જો પાકીજા તહેજીબ થી વો સિખાઈ,

તેરી યાદ હમને હે દિલમે બસાઈ, તુરે હમ સદા યાદ કરતે રહેંગે.

અદબ સે યદ્દો પર જુકાયેંગે હમ સર, ચઢાયેંગે તુરબત પે ફૂલોકી ચાદર,

ઈસી આસ્તેને સે હોગા મયરસર, ઇસી આસ્તાને સે પાતે રહેંગે.

બલંદ હોસલા હે શાહે જકીયુદીન કા, રગો મેં હે ખૂં કિયાઉદીન, નૂરુદીન કા,

હે દસ્તે કરમ નાઈને શમસુદીન કા, હમ આંખો સે અપની લગાતે રહેંગે.

ખુદાને હે બખ્શી તુમહે દિલ્મો હિકમત, અતા કી હે દક્કને તુમહે વો બસીરત,

ભરી ખોરો ખૂલ્બી સે યે કારે દાખવત, ચલાત રહેં હૈનું, ચલાતે રહેંગે. ☆

અપને દાઈ કી

સમગ્ર મેં આ ગઈ કયુંદર હુકીકત અપને દાઈ કી,

અય મુખિન, કયું ભટકતા હે જમાને ભર કી ગલીયો મેં,

ખુદા કા લુચ્છ હે હર શાનો અગ્રમત અપને દાઈ કી.

તુરે બસ કામ આચેગી હિદાયત અપને દાઈ કી.

જમાને મેં જહું અપને સહારે તૂટ જતેં હૈનું,

હુકીકત કો બયાં કરતેં હૈનું જાહિર ઔર બાતિન કી,

પછીની તસ્કીન હે જાતી હે નિરખત અપને દાઈ કી.

દરે જન્નત પે લે જાચેગી ઉદ્ઘૃત અપને દાઈ કી.

હુકીકત કી નગર સે દેખ લો અય દેખનેપાલોં,

ગુનાઠોં સે ભરા હે દફ્તરે આઅમાલ હમ સબ કા,

દિખાતી હે અગ્સર કયા કયા મોહજબત અપને દાઈ કી.

રહેગી સાથ મહેશર મેં શફાઅત અપને દાઈ કી.

ખુદા કે ફૂઝલ સે હમ કો સસાદત યે ભી હાસિસ હે,

શહે હાતિમ જકીયુદીન મૌસો હક્ક કે હાંકિમ હે,

નગર કે સામને રહેતી હૈનું સૂરત અપને દાઈ કી.

ખુદા સે હોગી કુરબત, ગર હો કુરબત અપને દાઈ કી.

મૈં સમગ્રુંગા સહારા જિંદગી કા મિલ ગયા મેરી,

જમીનો આસમાં કે જર્રો મેં જિકે શહે દીં હો,

ઈધર હો જાએ ગર ચણે ઈનાયત અપને દાઈ કી.

રહે અન્પર, રહે અફૂઝલ, યે મિંદનત અપને દાઈ કી. ☆

જમીનના હરસેક જર્બામાં જાન છે.

જમીનને હમારો ઘમંડ-તકબુરી પસંદ નથી.

દામને જોહાદ

અલ્લાહુતાલા હમને એ તરહથી મદદ કરે કે, હમેં ઈન્સાન છે અને હમેં હમારી પૈદાઈશની હકીકત જાણી શકીએ, પહેચાની શકીએ, એવા અસભાબો રસ્તા મુહુયા કરે. જે વક્ત હમ ઈન્સાનના જિસમનો રિશ્તો આ દુનિયા સાથે હોય અને નફ્સો જાનનો રિશ્તો રૂહાની આલમ સાથે હોય, તે વક્ત આ દુનિયાના તકાજા, હાજિતો, ઝરૂરીયાતો હમને આલમે ફાની તરફ ખેંચે છે અને તે જ વક્ત હમારી જાનની ઝરૂરીયાત અને બલંદ થાવાની ખ્વાહિશના સબબ તે હમને આખેરત-આલમે મલકૂત-આલમે બાકી તરફ કશીદગી પૈદા કરે છે.

આ ફાની દુનિયા અને બાકી આખેરતની રશાકશીમાં ખેંચાઈ રહેલા હમ ઈન્સાનોના ત્રણ ભાગ પાડવામાં આવા છે:

(૧) હમારામાંથી એવા લોગો છે જેઓ દુનિયાની ખ્વાહેશાત, ઐશ, જીનત, આરામ, લાલચ, હિર્સ, હસદ, તકબ્બુરીમાં જકડાયેલા રહે છે. જેના બુરા અસરાતથી તેઓ નફ્સે અમ્મારહ-નફ્સે શહવાનીયહ યાઓની શયતાની હવસ અને શહેવતો તરફ વલતા જાય છે.

(૨) હમારામાંથી એવા લોગો છે જેઓ દીનદાર, મજહબી, અમાનતદાર અને પાકીજા જહેનના છે. તેઓ દુનિયાના મકરો દગાને જાણે છે. દીનને પહેલા રાખે છે અને દુનિયાને પાછલ રાખે છે અને તેમાંથી જિંદગી ગુજરવા થોડું લઈ લે છે. તેની મોહ-જાલમાં સંપડાતા નથી. પોતાની અકલથી નફ્સને બરાબર કબજામાં રાખે છે.

(૩) હમારામાંથી એવા લોગો છે જેઓ દુનિયા અને આખેરતના દરમિયાનમાં રહે છે, અધ્યર લટકાયેલા રહે છે. તેઓ નૈકી અને બદીને ભેલ-સેલ, ખલત-મલત કરી દે છે, સવાબ અને અજાબની હદ જાણતા નથી. ખરા અને ખોટા બેવેને અપનાવે છે, યાઓની તેના વચ્ચેનો તફાવત જોઈ શકતા નથી.

આવા નાગુક હાલાત કે, જેમાં થિયેટર, ફિલ્મો, ઈન્ટરનેટ, જાહેરાતો, મલ્ટી-મીડિયા, ગેમ્સ, સોશીયલ મીડિયા, ગૈર-જરૂરી માહિતી, ખોટા દાઅવાઓ વગૈરહ પોતાનું જહેર ઓકે છે અને તેની ઊલટીની બદબૂ હમારા મોબાઇલની સ્કીન પર માઅલૂમ પડે છે, તો હમારા પર લાઝિમ બને છે કે, હમેં ખુદને અને હમારી ફેમિલીને સાચવીએ.

આ માહૌલે બદઅત્વારીમાં હમારા પર ઝરૂરી બને છે કે, હમેં તે આલમે રૂહાની તરફ હમારા આઅમાલો અફકારને મરકૂજા કરીએ તેને ઢાલી દઈએ, જેથી હમેં હમારી નાપાક નફ્સે અમ્મારહ ઉપર પૂરેપૂરો કાબૂ હાસિલ કરી શકીએ. શહેવત, ખ્વાહેશાત અને બિન-જરૂરી તમનાઓને કાબૂમાં રાખવાનો એક રસ્તો એ છે કે, હસદ-હિર્સ-ગુસ્સો હમારી તબીઅત-વહેવારમાં ઓછામાં ઓછો થઈ જાય, શરીઅતના ફરમાનોનું પાલન કરતા થઈ જઈએ, નબી સાહેબ (સ.અ.વ.વ.) અને આપના અહલ તરફથી હિદાયાત આપવામાં આવી હોય, તેને વિલગી રહીએ.

આ ફાની દુનિયાના લોગોમાં કેટલાક એવા છે કે, જેઓ હમેશા ઐશ-ઈશરતમાં જ દૂબેલા-રચાપચા રહે છે. તેઓને દીનદારી કે શરીઅતગુજારી સાથે લેશ-બરાબરનો પણ વાસ્તો હોતો નથી. બદી, શયતાનીયત અને ફિલ્ના તરફ જ પોતાનું ધ્યાન હોય છે. નૈકીના કરનારાઓ અને ભલાઈનો હાથ પકડનારાઓ આવા બદીન, બેહયા અને બદકાર લોગોથી દૂર જ રહેવાનું પસંદ કરે છે. તેઓ એમ તસ્થીઅ લે છે કે, શાયદ કે, એવા બદગુમાન લોગોની સોહબતના સબબ તેઓ પર કઈ દાગ ના લાગી જાય યા તેઓનું નામ એ બેશરમો સાથે જોડાઈ ના જાય. લેહાજા, તેઓ એવા બદનામ લોગોથી પોતાની જાતને જુદી પાડી દે છે અને હાથોને જાણે કાપી જ નાખે છે. જેઓ આમ કરે તેઓને જોહાદ કરનાર મુજાહેદીન કહેવાય છે.

(બકીયહ પેજ નં. ૨ પર)

ગમીન એને પસંદ કરે છે જે એના ખુદા વાસ્તે મુકી જાય.

કુરઆને કરીમ પઢનારાઓ

ઈલમ નૂર છે અને તમામ ઊલૂમ-ઈલમોના સરચશમા-મંબઅ કુરઆને કરીમ છે. કુરઆન જે હકીકી નૂર છે, તેમાંથી અન્વારની નહેરો વહે છે. આ નૂરના સિલસિલાના માતહત જ કુરઆન, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના દિલ પર નાજિલ થયા. આપ જો તમામ અંબિયાના સરદાર હોય તો આપ પર ઉત્તરનારા કુરઆન પણ તમામ કિતાબોના સરદાર હોય જ. આપના કલ્બ-દિલનો હરએક ઝર્ણો નૂર જ છે અને આપની જબાને મુખારક કે, જેના રસ્તાથી કુરઆની આયતોની તિલાવત થાતી હોય, તે પણ નૂર જ છે. આપના ઘરના તમામ અહલ કે, જેઓએ આપની જબાનીથી કુરઆનને સાંભલા, તેઓ પણ નૂર છે અને જે લોગોએ આપના અહલુલ બૈતની માસ્રેફત રાખી એ મુમેનીન પણ નૂર જ છે. કુરઆને કરીમ પઢનાર મુમેનીનની શાન કર્ય તરહ બલંદ હોઈ શકે, તે વાસ્તે ના મુખ્તસર નિકાત નીચે મુજબ છે:

(૧) એ શખ્સ કે જે ઈમાનદાર હોય, મુમેનીનની જમાઅતમાંથી હોય, જબાન-દિલ-હાથ એક જ જેવો અમલ કરતા હોય, અહલુલ બૈત (અ.સ.) ને બોલતા કુરઆન માનતા હોય, આ સાથે રોજ કુરઆને કરીમની તિલાવત કરતા હોય, તો એ લીમૂન (લિંગુ) જેવા છે. લિંગુનું ફલ તમામ જગે દસ્તયાબ હોય છે. તેની જરૂરત હર કોઈને પડે છે. તેની બૂ-સ્મેલ (સુગંધ) દિલખુશ હોય છે અને તેનો જાયેકો પણ મજેદાર અને દિલપસંદ હોય છે. તે જમવા કે પીવાના જાયેકામાં નવી તરાવત લાવે છે. મુમિનની કુરઆન સાથેની કુરબત પણ એવી છે કે, એ જે જગા પર હોય છે, બીજાને ફાયદો અને ખુશી જ આપે છે.

(૨) એ શખ્સ કે જે મુમિન હોવાનું જતાવે તો ખરા મગર કુરઆન સાથે એને કોઈ જ નિસ્બત ના હોય. એનું ઈમાન કાચું અને કમ્પોર કહેવાય. મુમિનના તે આઅમાલ જે કુરઆન સાથે વાબિસ્તા હોય અને જો એ કુરઆનથી જ અલગ થઈ જાય, તો પછી એના તે આઅમાલની કમાલીયત અને પાકીજગી નું શું? ઈમાન અગર જિસ્મ છે તો કુરઆને કરીમ તેની એવી નસો-રગો છે જે તૌછીદના ખૂનને જિસમના હર ઝર્માં પહોંચાવે છે. જે શખ્સ રગોને જ કાપી નાંખે તો પછી ઈમાની જિસ્મના આઅજાઓની સેહત કર્ય તરહ બરકાર રહે ! મુમિન પાસે જો કુરઆની જબાન ના હોય તો એ બોબડો-તોતરો છે. કુરઆનને ના પઢનાર મુમિન ખજૂર જેમ છે કે જેની કોઈ બૂ (ગંધ) હોતી નથી, મગર જાયેકામાં તે મીઠી હોય છે.

(૩) એ શખ્સ કે જે મુમિનથી બિલકુલ બિલાફ હોય, મુનાફિક હોય, જબાન પર આપ અને દિલમાં પાપ હોય, ડંખ મારનાર લીસો ખૂબસૂરત સાંપ હોય, બેમોહ્યો હોય, મીસાકો મીઆદને તોડનાર હોય અને સાથે કુરઆન પઢનાર હોય, તેને પઢવાના સબબ થોડો વકત સીધો રહે અને પછી આડો થઈ જાય, ગમે તે વકત એના જબાન અને મિઝાજનું રૂખ બદલી નાંખે, આમ કરીને ખુદને ઘોકામાં નાંખનાર હોય, એ રચાણા મુજબ છે. તેની બૂ તો અચળી હોય મગર જાયેકો કડવો હોય. બહેતર ખુશ્ખુ કર્ય કામ લાગે નહીં, જહાઁ તક જાયેકો બરાબર ના હોય.

(૪) એ શખ્સ કે જે કાળિબ, તંગદિલ મુનાફિક હોય, ફિના-ફસાદને ચાહનારો હોય, હક્કને છીનનાર અને હક્કના લોગોને તોહમત દેનાર હોય, બદબખ અને બેશરમ હોય, બદકલામી એની જબાનનો તરીકો હોય, સૂરત રહેમાની હોય મગર સીરત શયતાની હોય, એવો શખ્સ જો કુરઆન ના પછે તો એ કડવા એલયા જેવો છે. આ કડવા ફલની તખ્લીક એવી હોય છે કે, તેમાં ના તો બૂહોય છે ના જાયેકો હોય છે. તેની કડવાશના લીધે તે બદનામ છે, જીવીલ છે.

અય મુમેનીન ! હમારી પૈદાઈશ ખૂબ જ આઅલા છે. હમારા હર લહેજા અને રવેયામાં ખુશ્ખુ, નૂર અને મોહષ્યત જલકી ઉઠે છે. હમારા દુનિયાવાલાને પૈગામ જ સર્વ્યાઈ, સબર અને ઈષ્ટલાસનો છે. આ સબર હમને કુરઆને કરીમ સિવાય બીજી કર્ય કિતાબ આપી શકે છે. લેહાજા, મુમિન વાસ્તે લિંગુની મિસાલ જે આપવામાં આવી છે તે બિલકુલ બજા છે. હમને કુરઆનની તિલાવત કરવા સિવાય કોઈ છુટકો જ નથી. તે હમારી જિંદગીનો એક અતૂટ (બકીયહ પેજ નં. ૧૧ પર)

ગુમીન પર જે ગુઝરી ચુકેલું છે તે પાછું થાશે.

(પેજ નં. ૧૪ તું બાકી)

આ તરફ મુખ્તસર ખુલાસાએ કલામ તે છે કે, ઈન્સાનને વાસ્તે આ એક એવી જામેઅ કિતાબે હિદાયત છે કે, દુનિયામાં આનાથી બહેતર, બરતર અને અફ્ગાલ કોઈ કિતાબ જ નથી કે, જે ભારી છે પણ મુખ્તસર છે અને આલમ-ભરના તમામ ઈલમની શાખો પર હાવી છે.

(૩) રસૂલુલ્હલાહ (સ.અ.વ.વ.) ની શખ્સીયત અને આપની જાતે અકદસ બાલા અને બલંદ છે : આપની જાતે મુહેતર ખોલોકે અભીમ (બહેતરીન અખલાક) ની જામેઅ છે. હર બદી અને બુરાઈથી પાકો સાફ અને પૂરી જિંદગી આઈનાના જેમ શફ્શાક, કૌલો અમલમાં કુલ્લી તૌર પર કામિલો ફાજિલ, એવા ફલસફે કાર જેમ નહીં કે, વાતો તો મોટી અને મીઠી કરે પણ આઅમાલમાં એ બદકિરદારી પર હોય અને હર ગુનાહો પર સવાર હોય.

આપ નબી સાહેબના સીરતો કિરદાર પર આજ તક કોઈ આંગળી ઉઠાવી નથી શકું. ઈબાદત અને ઝોડાદતમાં આપની મિસાલ પર કોઈ નથી. ઈલ્લો ફજલમાં કોઈ હમસર નથી. આપના જમાનના તમામ આલિમો કરતા પણ બહેતરો ભરતર આપ છો. વાયદાના સાચા, અમાનતના મુહાફિઝ, હક્કતાલાના મહેલુબ અને મોઅતમદ, બીજી ક્રૈમના લોગોમાં બાઈજીત અને મોઅતબર, હક્કતાલાની કઝા-કદરથી વાબિસ્તા, દુનિયા અને તેની હિસ્સો તમાથી કોસો દૂર, હર વાત હિકમત પર મળ્ણી, હવસ અને બેજા તલબથી જુદા, શુરૂર-તકબ્બુરી-ખુશામદ અને દીગર બદીથી કલ્લી તૌર પર પાક, જેથી હક્કતાલાને કુરાનમાં ફરમાવવું પડું કે, આપ ખોલોકે અભીમ પર છો. આપ નબી સાહેબના અખલાક કુરાનમાં એક ઈન્સાને કામિલના અખલાકથી મૌસૂફ અને મુતસિલ છે. ☆

(પેજ નં. ૫ તું બાકી)

વલગ્ગાળ્લીન. ” “અય પરવરદિગારે આલમ ! તું હમને સીધા રસ્તા પર ચાલવાની હિદાયત બખ્શા. એ મુમેનીનનો રસ્તો કે, જેના વાસ્તે તુંને નેઅમતોને ખાસ કીધી. દરજાત બખ્શા. બીજા કરતા ફાજિલ બનાવા. જેઓ તારી ખુશી વાસ્તે જિંદગી ગુજારે છે . એ તમામ મુમેનીનથી તું હરગિઝ નારાજ નથી થયો અને રસૂલુલ્હલાહ બાવાજ અને આપની આલનો ઈન્કાર કરીને ગુમ્રાહ પણ નથી થયા. તારો ગંગબ તેઓના ઉપર છે કે, જેઓએ મૌ. મૂસા કલીમુલ્હલાહ ને પોતાના આભિરી નબી માની લીધા, જે ગલત હતું, તેઓ કૌમે ચહૂદ બની ગયા. એ જ મુજબ તારો ગુસ્સો તેઓના ઉપર છે કે, જેઓએ મૌ. ઈસા રૂહુલ્હલાહને પોતાના આભિરી નબી માની લીધા, જે ગલત હતું, તેઓ કૌમે નસ્તાની બની ગયા. અય પરવરદિગાર ! આ બેવે ગુમ્રાહ કૌમમાં હમેં નથી, લેહાજા, હમ મુમેનીનને તું હર વકત સિરાતે હક્કની હિદાયત દેતો રહેજે.”

આ કુરાની આયતને જો કોઈ ઈમાનદાર રોગ ૧૧૦ વાર ફરજેરે વુઝુની હાલતમાં, કિખલા રૂખ થઈને, મખ્રજ સાથે, બરાબર નિય્યત સાથે પઢશે, તો અલ્લાહુતાલા એના કલ્લો જમીરને રોશન કરશે અને તેમાં ઈતિમિનાન બખશશે અને એ શખ્સ ગુમ્રાહીથી બચીને રહેશે.

❖ દિવસ અને રાત, મુખિન જે વકત નમાજ પછે છે, તો ફરિશ્તાઓ આ અમલે ખાલિસ જોઈને ખુશ થાય છે. આ અમલથી મુખિનને એક ખાસ નફસાની તાકત મિલે છે અને એમાં ફરિશ્તા બનવાની કાબિલીયત પૈદા થાય છે. ☆

**અમીનથી પેદા થાનાર આફ્તો બલીયાત હમને હમારી કબરની યાદ
અને ફના થાવાની યાદ અપાવે છે.**

અલ્લાહુતાલા અમીન પર આસમાનથી પાની વરસાવીને તેને જિંદા કરે છે.

અપની જબાન

હરએક કૌમની પહેચાન તેની જબાનથી થાય છે. ખુદાતાલાએ પણ કુરાને કરીમને અરબસ્તાનમાં તેના લોગોની જબાન યાઅની અરબીમાં નાળિલ ફરમાવા અને તે પણ આસાન-સલીસ જબાનમાં. આ સાથે કુરાનમાં તમામ અલ્ફાઝની અસલ-જડ અરબીથી નથી પણ બીજી જબાનોથી પણ ચંદ અલ્ફાઝ તાલુક રાખે છે. ખાસ કરીને ઈબરાની જબાન. યાઅની કે, કોઈ એક જબાનમાં બીજી મુખ્તલિફ જબાનોના મુહાવેરા-અલ્ફાઝ-બંદિશો શામિલ હોય છે. હમારી કૌમ જમાઅતે અલવીયહ નાલ્યહની જબાન લિસાનુદાઅવત છે. હમને ખબર છે કે, આ જબાનમાં ગુજરાતી સાથે અરબી, ઉર્દૂ, ફારસી અને હવે અંગ્રેજના અલ્ફાઝ મખૂલ છે, મજૂજ છે, મિલેલા છે. યાઅની કે હમારી લિસાનુદાઅવત મુખ્તલિફ જબાનોનું મિક્ષર છે.

આ સિવાય હમેં ધરમાં, બાજારમાં, વેપારમાં, રિશ્તાઓમાં, બચ્ચાં સાથે, હસી-મજાકમાં, હલકા-કુલકા માહૌલમાં, તહેવારમાં, ઈબાદતોમાં, હમજોલીઓ-દોસ્તો સાથે, ખુશી-ગમીમાં વગેરહ એવા અલ્ફાઝ બોલીએ છે, જેનો કોઈ જબાન સાથે રિશ્તો-તાલુક હોતો નથી. ફક્ત તે ચીજો હમારી બોલયાલમાં વરસોશી દાખિલ થયેલી છે અને કંઈ જ વિચારા બગેર હમેં તે હાલાત અને બનાવને સમજાવવા તેને બોલીએ છે. આ અલ્ફાઝ-મુહાવેરાને હમેં યહોઁ આ કોલમને માતહત લાવીશું. એવા અજ્ઞબો-ગરીબ અલ્ફાઝ-મુહાવરાને યાદ અપાવીને તેનો મતલબ બતાવીશું. કેટલીક એવી ચીજો છે જે આજે હમારી જબાન પરથી ભુલાઈ ગઈ છે. આ કોલમના સબબ હમને તે જુની જબાન યાદ આવશે.

કારેઠન પાસે જો આ તરહના બાજારું યા હલકા-કુલકા અલ્ફાઝ હોય, ઈસ્તેમાલ કરતા હોય, બોલતા હોય તો તેને ૮૨ ૨૭૫૮૮૮૦૮ પર વોટસએપ કરી મોકલી આપશો.

ગાયા શુમારાના અલ્ફાઝ :

હીસ્વો, ઈન્તુગાડી તિન્તુગાડી, જલાપો, ખોટીયું, લંબુસ્તાન.

નવા અલ્ફાઝ :

જબાની જમા-ખરચ : અમલ કીધા બગેર યા કામ કીધા અલાવા ફક્ત જબાનથી બોલી હટી જવું.

ઈસ્તેમાલ : ભાઈ ! વાતો બહુ કરી રહ્યા. હવે જબાની જમા-ખરચ નહીં ચાલે, કામ કરીને બતાવવું પડશે.

ભાયકો : એ મુજબ ચાલવું કે બેસવું કે કોઈ ચીજને નુકસાન થાય કે કોઈ શખ્સને મજર્ત પહોંચે.

ઈસ્તેમાલ : ઓ ! ભાયકા જિભ ના ફૂદ, કઈ મારો પલંગ ના તોડી નાંખે.

અરેયો : ગરમી અને પસીનાથી જિસમ પર નાની-નાની ફોટ્વીઓ થાય કે જેમાં ખંજોલ થાયા કરે.

ઈસ્તેમાલ : ઓ માં ! તુંને અરેયો તો જો થઈય. લાવ ! નાઈસિલ લગાવી દઉં.

બેદું : ઈડા, એગ.

ઈસ્તેમાલ : ગરમીમાં તો બેદા કિમ જમાય. મલઈ યા મસ્કો બરાબર છે.

હીમાયેલી : શક રાખનારી, ઓછું બોલનારી બૈરો

ઈસ્તેમાલ : આને તો કાં વાત કીદી. આતો હીમાયેલી છે. ધરની ઘૂસ છે. એનાસી ઉમ્મીદ રાખવી ફિઝૂલ છે. ☆

(પેજ નં. ૮ નું બાકી)

હિસ્સો છે. દિન-રાત હમારી જિંદગી તેના સાથે ગુંથાએલી છે. બીજી મિસાલો સાથે હમને કોઈ સરોકાર નથી. હમને હમારી જિંદગીની મિસાલ એવી બનાવવાની છે કે, જે હર લેહાજથી મકબૂલ હોય, કામિયાબ હોય. હુજૂરેઆતી સૈયેદના સાહેબ (ત.ઉ.શ.) ના જિલ્લે હિદાયતમાં જ આ મુદ્દિન થઈ શકે છે. ☆

અમીનની કેદીયત અને તબીઅત આસમાની ગરદિશોથી તથ થાય છે.

રૌઅણ અલવીયાણ

યે હે શૈંકૃણ આદે સાઝીથુણ્ણી જનનત,
નશનતી હે સુણહો મસા હંકક છી રહેમત.

યે હે શરચુણ્ણી શાહ હા આસ્તાના,
હે આઠોં પહંર યાં ફરિશ્ટોં છી જમાત.
યાં આદે લોલાર છી નદેદેં હેં જારી,
હે હયદર છી હરઅએ જગા પર જલાત.

ચમકતોં હેં સીરત કે જૌહર અલી કે,
હુઈ ઓફિશાં મુમેની છી ભી સીરત.
હે શૈંકે મેં ફરલી હુઈ બૂસે જનનત,
અય સાલ્લે અલા ખૂબ હે શાનો શૌકિત.

જો આતા હે મૌલા કે ઈલા શૈંકે મેં,
વો જાતા હે લે હર દિલી અપની હાજત.
હ્યાતી મેં મુશ્ટિકલકુશા શરચુણ્ણી થે,
હે ઉદ્ઘાકુશા આજ વો બાદે રહેલત.

ખુદા છી ખુશી મેં હે કુરુનાન છી જો,
જો યે ચાહે બસો વો ખુદા છી હે ચાહત.

જુલુમ પર જુલુમ છી સહા દુશ્ભાનો કે,
ન છીઠી લભી સાબ્ર ચૌર હંકક છી આદત.

હિયા ઝખ્ખી મૌલા હા જર, હાય અઙ્ગ્સોસ,
પહેંગી બઠી હંકક છી હાતિલ પે લાઅનત.
હુશે પૂરે રહેલત છી સાલ ચારચો,
રહે તા-અબદ હંકક છી અલવી જમાઅત.

મઆઞ્જિઝ, હરામતા, ઈનાયાતો બરહત,
હે જાહિર હરઅએ શાય મેં, મૌલા છી કુદરત.
મયી થ્યુમ આલમ મેં હે ઉર્દ્ધ શૈહ હા,
યાં હસરત સો આદો હેં, બહરે જિયારત.

યે સરહાર હાતિમ શાહા છી સજુ હે,
સાભી સુન રહેં હેં બયાને શહાદત.
મઝારે અલી પર જરી કો જુહા એ,
મિલેગી અય અનવર અલી સો હી જનનત. ☆

સદકાત

કિસ્ત - ૧ (અપની ગ્રબાન)

જે વકત ઈન્સાનને પૈદા કરવામાં આવો તો એનું જિસમ અને જાન બેવે કર્માંઓ પૈદા કરવામાં આવું. જિમ વકત જાતા એના જિસમાં બિગાડ પૈદા થાઈય તિમ જાન-નફસની કેઝીયત પન એ જ મુજબ છે. એનો સબબ એ છે કે, તેના જાનમાં મહોટાઈ-તકબુરીનો માદો અને ઉન્સુર છે. આ ઘંંડસી ઈન્સાન શોહરત, તાઅરીઝ, બડાઈને પસંદ કરેય. એ ચાહેય કે એના હર જગે ચાહકો હોવા જોઈએ. એનો મકસદ બીજા ઉપર ધાક જમાવવાનો, રોઅબ ઊભો કરવાનો અને એના તરફ બીજાની મોહતાજગી જાહિર કરવાનો હોઈય. આવા લોકો બીજાને જલીલ કરવાના ચક્કરમાં પોતે કામિયાબ પોતે થાતા નથી. ઘની જ જાહિર વાત છે કે, નૈકનામી કામ કરીને બતાવનાર વાસ્તે હોઈય, ના કે ફક્ત બોલનાર વાસ્તે. અલ્લાહુતાલા તરફસી જ્ઞા આમિલ-અમલ કરનાર વાસ્તે છે મગાર કાઈલ-બોલનાર વાસ્તે નથી.

હમ્મો સનાના, તાઅરીઝના મુસ્તહિક તો એ લોકો છે જે પોતાના માલને ફક્ત પોતાનો નથી સમજતા મગાર અલાહેદા-અલાહેદા લોકોને તેમાં હિસ્સેદાર-હક્કદાર માનેય. આમાં રાહે ખુદામાં ખર્ચ કરવું, યતીમો-ગરીબોને આપવું, બેવા અને તના શખસની મદદ કરવી, કોમાં ઈલ્યી અને તથીબી ઈદારાઓ વાસ્તે માલ વક્ફ કરવો અને હાજિતમંદોની ઝરુરતોને પૂરી કરવી વગેરહ બિલ-જુમલા તમામ કારે ઘેરમાં શામિલ છે.

ધના હિવા દૌલતમંદ શખસો છે જે બીજાને થોડી મદદ કરીને ધાક જમાવેય અને તાઅરીઝ કરવા પર કર્માંઓ-પસ્ત લોકોને મજબૂર કરેય. તેઓની દૌલતના અંદાજાના સામે જે કઈ મદદ કરેય તે કઈ ના કહેવાય. મગાર આમ કરવાસી તેઓની કંજુસાઈ અને નીચપણું જાહિર થાઈય. હિવા લોકોની મિસાલોસી અખારના કિતાબો કાલા થઈ ચુકાય. પઢનારને તે પઢીને (બકીયષ પેજ નં. ૧૬ પર)

મો. અલી અમીરુલ મુમેનીન વલીયુલ્લાહ માઁ હમારી ગ્રબાના માલિક છે.

જાહીયતના સખી લોગો – હાતિમ તાઈ

કિસ્ત - ૨

સફ્ઝાનહ જે વક્ત રસૂલુલ્લાહ બાવાજી (સ.આ.વ.વ.) ને નજીદીક પોતાના બાવાજી હાતિમ તાઈની સિફતો અને ખસલતો બયાન કરે છે, તો આપ નબી સાહેબ એને ભિતાબ કરીને ફરમાવે છે કે, અય દીકરી ! આ સિફતો તો ખરેખર મુખેનીનની સિફતો છે. મુખેનીનની સીરતો સૂરતમાં આ બધી જ ચીજો સમાયેલી છે. અગર તારા બાવાજી હમારામાંથી હોતા, મુસલમાન હોતા, અલ્લાહિતાલાની શહાદતનો કલેમો હમારા હાથ પર પડતા, તો જરૂર હું એના ઉપર રહેમત બોલતા. અય લોગો ! હાતિમ તાઈની આ દીકરીને છોડી દો, આજાઓ કરીને એને એની રાહ ઈન્દ્રિયાર કરવા દો. સબબ કે, એના બાવા મકારિમુલ અખ્લાક ને પસંદ કરતા હતા. ભલાદ, નેકી અને ખેરખ્વાહી પર ચાલનાર હતા. મોહિતાજે પર નગરે લતાફત રાખનાર હતા.

આપ નબી સાહેબે ઔર મજીદ ફરમાવું કે, નેકી કરનાર શાખ્સ અલ્લાહનો અગ્રીજ હોય છે, એના ઉપર રહેમત હમેશા રહે છે. જે શાખ્સ જલીલ હોય છે, તેના વાસ્તે અલ્લાહ ચાહે છે કે, એ અગ્રીજ બને. ગની-દૌલતમંદ શાખ્સ વાસ્તે અલ્લાહ ચાહે છે કે, એ મોહિતાજ-તંગદસ્ત બને તે પહેલા એના દિલમાં એ મુજબ ઈન્કેલાબ આવે કે, એ માખૂકની ભલાઈ વાસ્તે અને રાહે ખુદામાં ઈન્ફાક કરવા વાસ્તે તૈયાર થાય. આલિમ શાખ્સ વાસ્તે અલ્લાહ ચાહે છે કે, એનું ઈલમ બાકી રહે. લોગો એનાથી ફાયદો હાસિલ કરે. જાહીલો દરમિયાન તે જાયેઅ ના થઈ જાય. લોગો એની કદર કરવાની બજ્યાય નાકદરી ના કરે. તે વાસ્તે અલ્લાહ એ આલિમના ઈલમને નશર કરવાના અસ્બાબ મોહયા કરે છે, રસ્તાઓ ખોલી આપે છે.

પછી આપે એ દીકરી પર અહેસાન કરીને એને છોડી દીધી. આ લતાફતો કરમ જોઈને સફ્ઝાનહએ આપની હજરતે મોહંમદીયહમાં અરજ કીધી કે, આપ એના વાસ્તે દોઆ ફરમાવે અને રજા તલબ કીધી કે, એ પોતે એની કૌમ વાસ્તે સબબે હિદાયત બને. આપે એને રૂખ્સત આપી અને અસહાબ તરફ મુખ્ખાતિબ થઈને ફરમાવું કે, “અલ્લાહિતાલા જેના સાથે ખેરનો છરાદો કરે છે એને હમારા સાથે મિલાવી આપે છે અને હમારા કલામથી એનું દિલ મુનવ્વર થાય છે.” સફ્ઝાનહએ કહ્યું કે, હમારા પર ફરજ છે કે, હમેં આપના કલામને બરાબર સાંભળીએ અને પછી યાદ રાખીએ. હમારા પર આપની ભલાઈ અલ્લાહિતાલા તેની જગ્યા પર પહોંચાવે અને હમારી હાજિતને હું એના સિવાય કોઈને નજીદીક રૂજુંન કરીએ. આપ જે મુજબ કરીમો રહીમ છો અને આપની ઉમ્મત વાસ્તે નેઅમત છો, તે જ મુજબ કોઈ રઈસે કૌમ હોય અને આપના મુજબ કરીમો રહીમ હોય, તો અલ્લાહિતાલા એના નેઅમતને એની કૌમ પરથી હરગિઝ રદ ન કરે.

જે વક્ત નબી સાહેબે સફ્ઝાનહને છોડી દીધી, તો એ પહેલામાં પહેલા પોતાની કૌમ તરફ ગઈ અને આપની કરમબખ્શી, જલાલત અને કરામતની બયાની લોગોમાં કીધી અને આપના દીને હક્ક તરફ દાયવત દીધી. પછી એ પોતાના ભાઈ અદી પાસે ગઈ કે, જે દૌમતુલ જુન્દુલમાં રહેતો હતા. અદીને પૈગામે દીને હક્ક પહોંચાવો અને કહ્યું કે, “અય મારા ભાઈ ! તું એવા શાખ્સની જાલમાં ના ફિસાજે જે નાશુકો અને અહેસાનફરામોશ હોય. તારા આસપાસના લોગો તુંને ગુર્ખાહ કરી દેશે. મૈં તુંને નેક મશવરો આપું છું કે, મૈં એને જીયેલા છે. એ હુરમતવાલા છે, અકલવાલા છે. એની આંખોમાં હ્યા છે, એના કલામમાં હિદાયત છે. કરીબ છે કે, એનો ગલબો તેઓના પર થઈ જાશે કે, જેઓ આજે બીજા પર જુલ્મ કરીને નાહક્ક કહ્યો જમાવેલો છે.” ☆

હમારા પગોમાં એટલી તાકત નથી કે, હમેં અમીનને ચીરી શકીએ યા પણાડો પર ચઢી શકીએ.

હમેં અમીન પર આઅમાલ કરવા વાસ્તે છે અને તે પણ જોર.

અત-અકાઈદુલ અતવીયણ - કિરત-૩૨

અલવી અકીદાઓ - અકીદો - ૫૧

અકીદો - ૫૧ : રસૂલના મોઅજિગુણ બાબતમાં :

હુમેં આ અકીદો સરે તસ્લીમ કરીએ છે કે, મોઅજિઝો વાકેઅ થાવું એક હકીકત છે જેનાથી કોઈ ઈન્કાર નથી અને રસૂલો શરીરાતે ખુદાને ઝાહિર કરવાના વકત મોઅજિઝાઓ આશકાર કરે છે, જેથી ઈતાઅત-પૈરવીના અકીદામાં કુમાલીયત-મળભૂતી થાય.

આમાં ત્રણ કિસ્મો છે :

(૧) ખલ્કે આદત : આ તે લોગોને બતાવવામાં આવે છે કે, જેઓ રસૂલના ઈન્કાર કરનારા હોય અને મોઅજિઝાથી એમની તસ્દીક કરે. સાચું માનવા તરફ વલે.જેમકે, રસૂલુલ્લાહ (સ.અ.વ.વ.) ના દુશ્મનો અભૂ લહબ, અભૂ જહલ, અભૂ સુઝીયાન જેવા જિદી, હઠીલા, મુતકબ્બિર અને બદ્દીનોના મુતાલેબા પર એમના શર અને ફસાદથી બચવા મોઅજિઝ બતાવવામાં આવા છે. જેમકે, શક્કુલ કમરનો મોઅજિઝો, કાંકરા નો કલેમતુશહાદત પઢવાનો મોઅજિઝો, દરખ્તનું તેની જગા પરથી ચાલીને આવવું અને પાછા જાવું, ગુરુબ થયેલા સૂરજને મગરિબ માંથી નિકાલવો, જલજલાને ઠંડો પાડવો, બારિશ અને સૈલાબની શિદ્ધતને રોકી લેવી, પરિંદ-ચરિંદ ને જબાનથી બોલાવવા, તે મોઅજિઝાઓ છે કે, જેથી દુશ્મનોની ઈજારસાની, સતામણી અને મકરો ફરૈબ કમ્ઝોર થઈ જાય છે. આનાથી કમાચકલ, અહમક લોગોના નગદીક રસૂલુલ્લાહ (સ. અ. વ. વ.) ની ફરીલત, બરતરી, બલંદી અને ફૌકીયત ઝાહિર થાય છે. કેમકે, આ કુંદળહેન અને બેવુકૂફ લોગો કાનૂને તથીઅત યા રોજમર્રાના ફિતરત અને કુદરતના આયમાલને ખિલાફ કોઈ વાત જોઈ છે તો હેરતજદા થઈ જાય છે અને રસૂલની રિસાલત તેમ નભીની નુખૂવતને તસ્લીમ કરી લે છે.

(૨) કિતાબ : યાઅની કે, કુરાનાને કરીમ કે, જેને રસૂલે નાજિલશુદા વધ્યથી કલામુલ્લાહની હૈસીયતથી લોગોમાં પૈશ કીધા અને જમાનના અરબો અજમના ફસીહો બલીગ લોગોને ચેલેન્જ આપી કે, આ મિસિલના કોઈ કુરાનાન્ય તો તેના જેવી કોઈ આયત તો લઈ આવો. તમામના લબ બંધ થઈ ગયા, આજિજ થઈ ગયા અને તેનો કોઈ જવાબ લાવી ના શકા. જો તે જમાનના અરબી જબાન પર ફસાહત-બલાગતના લિહાજથી રૂસૂખ, પહોંચ, બુલૂગ રાખનારાઓ અગર આ મિસિલના કુરાનાન લાવતા તો તે અરબસ્તાનના અદીબ લોગો (અરબી અદબના જાગકાર) વાસ્તે જ હોતા, કેમકે તે એમની જબાનમાં નાજિલ થયા. તેથી બીજાને તેમાં કોઈ હિલચલ્યી ના રહેતી. પણ ગૌરતલબ વાત એ છે કે, આ એક હકીકી મોઅજિઝ છે કે, જેનો અંદાજે બયાન, નુદરતે મજામીન, ઈહાતતે બિલૂમ, તખીકે કાએનાત અને ઉમમતો-કૌમોના મારી - હાલ - મુસ્તકબિલના હાલાત અને મજમૂરી બયાન, તૌહીદે હક્કતાલાના નિકાત, ઈન્સાની અખ્લાકી તાઅલીમાતના સબકો, સાયન્સી માઅલૂમાત, અકલ-નફ્સ-જિસમની હકીકત, મળદા-માદાની કેફીયત અને આલમે તથીઅતથી જુદા હાલાતે કાએનાતની બયાની, હક્કતાલાના અસમાએ હુસ્ના, તેની ખિલુકત-કુદરત-અજમતની જિક, જિંદગી-મૌતનો ફલસકો, મૌત બાદની હયાતે અબદીનો નજરીયો, તખીકે ઈન્સાન અને એની જાનની કુમાલીયતની હકીકત, એના રખ્ય અને ઈલાહ હોવાના દાઅવાનું બૃત્તાન (જુણ્ણાણું), ખુદાને ખુદા માનવાવાલાઓની ફરીહત, મજમત અને તરદીદ, હક્કતાલાની બેશુમાર નેઅમતો, રહેમત અને મૌત બાદના સવાબો-અજાબની જિક.

(બકીયહ પેજ નં. ૧૦ પર)

યોગે કેયામત જેમ જેમ કરીબ થાશે, તેમ તેમ તેમાં વિનો ફેલાવનાર વધતા જાશે.

**નોંહા : હમ-શાબીહે પયગમ્બર,
મૌ. અતી અકબર (અ.સ.)**

શેહને કહા ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી,
બાન્નૂ કે ખાડલે કો છિંસ જુર્મ કી સજા દી.

અકબર સે નૌજવાં કો તુમ કિસ ખતા પે મારા,
ગોયા કે મુસ્તફા પે તુમને સિંતમ ગુજરા,
બાન્નૂ ડા ખણ્ટે દિલ થા, જયનભ ડા થા વો ઘારા,
અરમ્ભો ન નિદ્રા ઉસણા, પુર-અરમાન વો સિંધારા.
અરમ્ભો ભરા વો મેરા અકબર કી ક્યા ખતા થી,
બાન્નૂ કે ખાડલે કો છિંસ જુર્મ કી સજા દી.

અરમ્ભો થા માં ડા મેરા દુટ્ઠા બનેગા અકબર,
હાથ્યો મેં મહેંદી હોણી, સહેરા બંધેગા સર પર,
મસ્નદ બીંછેંગી ધરમેં બેંદેંગે ઉસ પે સરવર,
અથ જાંસિભો યે બાન્નૂ કહેતીથી પીટ કર સર,
ઉસ નૌજવાન મેરે દિલખર કી ક્યા ખતા થી,
બાન્નૂ કે ખાડલે કો છિંસ જુર્મ કી સજા દી.

અથ જાંસિભો વો નાના અહેમદ કી થી નિશાની,
અફસોસ કદર ઉસકી તુમને ન કલ્યી રખ્યી,
ઘાસા હી ભરા ઉસકો પાની ન દીયા તથ ભી,
દૈયા યે કેહ રહી હે રો-રો કે મેરે જાની,
શેહને કહા ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી,
બાન્નૂ કે ખાડલે કો છિંસ જુર્મ કી સજા દી.

અકબર કી ખાશ પર યે શેહને કહા અથ દિલખર,
માદર બુધા રહી હે ઉઠકર ચાસો તુમ અખ ધર,
જયનભ યે કેહ રહી હે બાંદુંગી સહેરા સર પર,
આ જાંસે ગર વો મેરા કરીયાત જવાન અકબર,
ખતાખાચો બેટા અકબર માદર કી ક્યા ખતા થી,
શેહને કહા બુધાયા અકબર કી ક્યા ખતા થી.

શાહે હલખ ડા કાસિદ આયા હે તોહફા પેઝર,
ક્યા દું જવાખ ઉસકો ખતાખા અથ મેરે દિલખર,
ખુદ આ રહા હે બેટા દુટ્ઠન કો સાથ પેઝર,
મૈં ક્યા જવાખ દુંગા પૂલેંગા જખ વો આ કર,

હમ સૂરતે પથ્યમખર અકબર કી ક્યા ખતા થી,
અથ જાંસિભો ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી.

રખ્ખા હે હાથ તુમને સીને પે મેરે દિલખર,
તેસા હે દદ બેટા મુંહ સે કહો અથ અકબર,
મારી સિના જો તુમછો થા કોન વો બદ-અપતર,
નાના સે જા કે છહેના અથ મેરે અકબર અપતર,
હમ ખાતદાન-જાદે અકબર કી ક્યા ખતા થાણી,
શેહને કહા ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી.

લેઝ કે ખાશો અકબર પૈમે મેં આંખે સરવર,
અથ મુજારી કહું ક્યા ઉસ વકત ડા મૈં મન્જર,
દૈયા યે કેહ રહી થી ખાશો પે પીટ કર સર,
અરમ્ભો ભરા સિંધારા અથ મેરે ઘારે દિલખર,
કિસસે કહું મૈં જાકર અકબર કી ક્યા ખતા થી,
બાન્નૂ કે ખાડલે કો છિંસ જુર્મ કી સજા દી.

જયનભ પૂછારી બેટા સુગરા ડા ખત હે આયા,
યસરાખ સે બેટા કાસિદ પૈગામ હે યે ખાયા,
શાદી મેં તુમને ભથ્યા મુજકો નહીં બુધાયા,
વાખે કો તુમને ભથ્યા હે હે નહીં નિભાયા,
અથ મેરે ભથ્યા ખવાહ સુગરા કી ક્યા ખતા થી,
અથ જાંસિભો ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી.

અકબર કી ખાશ પર યે કહેતે થે પુંખે હયદર,
અથ મેરે ભોસે-ભાતે કરિયા જવાન અકબર,
પુંન્સાફ હોણા બેટા મહેશર મૈં રૈંજે દાવર,
પૈશે ખુદા કહેંગી ઉમ્મત સે આકે માદર,
બાન્નૂ કે માહપારે અકબર કી ક્યા ખતા થી,
અથ જાંસિભો ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી.

કરખોખાતામેં અકબર કી કી થી મૈઝખાની,
હકૃતુમ સે બંદ સબ પર આઅદા કીયા થા પાની,
શેહ કો બુધાકે મહેમાં કેસી કી મહેમાની,
અફસોસ મરતે દમ તક શેહ કો દિયા ન પાની,
એસી તો અથ સહીનો સરવર કી ક્યા ખતા થી,
શેહને કહા ખતા દો અકબર કી ક્યા ખતા થી. ☆

(પેજ નં. ૧૨ નું બાકી)

અફસોસ અને દર્દ સિવાય બીજું કઈ હાસિલ થાતું નથી.

અખ્યારમાં હિવી પન મિસાલો છે કે, જેસી પઢનારના જીભીર રોશન થઈ જાઈય અને તેની કિતાબોને જિંડગી હાસિલ થાઈય. સાખી લોકો બલંદ હિભ્મતવાલા છે, ઊંચા હોસલાવાલા છે, તેઓના દિલ હેમેશા જવાન છે, કિમકે સખાવત કરવા પર તેઓના દિલ ઘડકેચ અને જગબાટે બિદમતે ખલકનું ખૂન જરી રહેચ. તેઓ જાનેચ કે બીજાને આપવામાં, સખાવત કરવામાં, ઈજાત બાખ્યવામાં જે દિલી કરાર અને નફસાની લગ્જાત છે, તે બીજા કોઈ કામ માં નથી. જે મુજબ દરીયો જોશમાં આવીને તેના પાનીને ઊંઘાલેચ તિમ જ આ સઘલા પોતાના અભ્યાલ-દૌલતને રાહે ખુદામાં લુટાવવા વાસ્તે જોશમાં આવી જાઈય.

એક સુખા ખેતરમાં પાની વરસવાસી જિમ ખેડૂતને ખુશી મયસ્સર થાઈય તે કરતા પન જિયાદહ એક સાઈલ-મોહિતનાજ ના એમના દરવાજા પર આવવાસી ખુશી હાસિલ થાઈય. કિમકે, તેઓ ખ્યાલ કરેચ કે, એક સાઈલનું દર પર સવાલ કરવા આવવું, તલબે રોગી વાસ્તે આવવું એમની નૈકીઓના ખેતરમાં રહમતે ખુદાવંદી અને સવાબે અઝીમના પાનીઓને વરસાવવાનો સબબ છે, ખેતર તેનાસી જ લીલું થાસે. ☆

મુખ્યારકબાદ

દીકરા હમાઅલી હુસૈનીભાઈ
ગલીવાલા, ઉંમર : ૧૧ સાલ,
શહરુલ્લાહના રૂઠ અધ્યામ યાઅની
પૂરા મહીનાના રોજા રાખેલા છે. હમેં તહે
દિલથી મુખ્યારકબાદી આપીએ છે. ☆

Visit us at : www.alavibohra.org • E-mail us at : al_haadi@alavibohra.org

Download our Application - Ahl Uz Zikr / Umm ul Kitaab

Private Circulation For Isma'il - Taiyebi - Alavi Bohra Mumineen Only.

પ્રેગામે મસર્ત

કારેઈન સાલેહીન ને ગુલ હિજલિલ હરામ મહીનાની બે ઈદો - ઈદુગુંજીહિત (૧૦મી તારીખ) અને ઈદુલ વલાયત (૧૮મી તારીખ) ની ઈબાદત, નેઅમત અને સાચાદતની ખુશી-ખુર્દમી મુખ્યારક થાય. અભીહિત અને વલાયત તે મીસાકનો અણમ હિસ્સો છે. આ ઈદની મસર્ત તે છે કે, જેમાં મૌલાના અલી અમીરુલ મુમેનીન (અ.સ.) ની દરજાએ વસાયત પર કાઈમ-મકામી અને તાજપોશી હમારા દીન અને ઈમાનની બલંદીનો સબબ બનેલી છે. ☆

ઇબાદતગુજારીવાલું ઝમીનનું સાંદું ઘર
હમને આખેરતમાં આઅલા મહેલમાં
રહેનાર બનાવશો.

નોંધ : મુમેનીનના ઘરોમાં અસ-સહીફતુલ
અલવીયહ, અસ્થાબુલ યભીન, કિતાબુલ
વસાયા, અલવી અકીદાઓની કિતાબ અને

A Neo-Fatimid Treasury of Books
(Olly Akkerman)

કિતાબો હોવી ખૂબ ઝરૂરી છે
કે જેની તફ્તીશ મીસાક યા નિકાહની અરજ
પહેલા કરવામાં આપશે. ☆

અકીદા, અમત, દોઆ, હાજિત દિન-રાત,
રસમ વગેરા વાસ્તે મુમેનીન
“ અસ-સહીફત તોયેબીયાહ ” ને દેવકી
પરથી હાસિલ કરીને ગોરથી પદે.

સાતાના લવાગ્યેમાત (Yearly Subscription)

₹ 100/-

શહરુલ્લાહમાં વાજેભાતની અદાયેગી વક્તે આપવું.

મેનેજર :- શ્રીભ ઈબાહીમ ટી. બરોડાવાલા

નાજ બોક્ષવાલાના ઘરને બાજુમાં, બદરી મોહલ્લા,

વાડી, વડોદરા - ૩૮૦ ૦૧૭. ફોન : ૯૮૨૪૨૨૧૦૮૦.